

POSTANOWIENIE

Dnia 4.01.2017r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S.– Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego D. L. (L.) s. K.** o udzielenie zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2kkw oraz art.43 la § 2kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu D. L. (L.) s. K.** i G., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwoleń na odbycie kary roku pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 19.07.2016r., sygn. akt IIIK 113/16 za czyn z art.207§1kk **w systemie dozoru elektronicznego,**
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany D. L. wystąpił z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Swój wniosek uzasadnił tym, iż pracuje zarobkowo a uzyskiwane środki finansowe przeznacza na utrzymanie rodziny oraz spłatę zadłużenia z tytułu alimentów na dzieci z poprzedniego związku.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać trzeba, że zgodnie z art.43c kkw ustawodawca uznał, że jest możliwe odbywanie kary pozbawienia wolności poza jednostką penitencjarną, w miejscu stałego pobytu wskazanym przez skazanego. Z tego przepisu wynika, że udzielanie zezwolenia na odbywanie kary w systemie (...) nie uzależniono od zaistnienia innych okoliczności dotyczących skazanego lub jego rodziny. Zatem, przy orzekaniu o udzieleniu skazanemu zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności nie powinno się kierować okolicznościami związanymi np. z sytuacją materialną lub rodzinną skazanego. Skazany chcąc rozwiązać należycie sprawy związane z trudną sytuacją materialną bądź osobistą winien zwrócić się przed osadzeniem w izolacji więziennej o odroczenie wykonania kary a po osadzeniu o udzielenie przerwy w karze. Zatem, Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku jest zobowiązany do kierowania się warunkami wskazanymi w art. 43la§1kkw.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazanemu który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym (art.43 la§2 kkw).

Z analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy wynika, że D. L. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w M.z dnia 19 lipca 2016r. w sprawie II K 113/16, na karę roku pozbawienia wolności, za czyn z art.207§1kk. Skazany w okresie od stycznia 2014r. do 2 kwietnia 2014r. oraz w okresie od lipca 2015r. do 2 kwietnia 2016r. używał przemocy psychicznej i fizycznej wobec żony i dwojga małoletnich dzieci.

Te ustalenia wskazują, że skazany jest sprawcą zdemoralizowanym a jego zachowanie wobec najbliższych nacechowane było dużym nasileniem brutalności i agresji. Skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Z informacji z(...)wynika, że skazany był 2-krotnie karany.

Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku o wyrażenie zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w (...), jest zobowiązany do ustalenia w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, czy cele kary zostaną zrealizowane bez konieczności kierowania skazanego do odbycia kary w warunkach izolacji więziennej, czyli w warunkach nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW.

Istotne jest to, że skazany odbywając karę w miejscu stałego pobytu zdany jest przede wszystkim na samego siebie w zakresie realizacji celów kary, kontroli swojego zachowania.

Uwzględnieniu wniosku skazanego o odbywanie kary w (...) sprzeciwia się także jego zachowanie na wolności, w miejscu zamieszkania. Z wywiadu środowiskowego z dnia 15.12.2016r. wynika, że skazany mimo wszczęcia wobec niego w 2015 roku procedury tzw. (...) nadal stosował przemoc w rodzinie, bijąc żonę, a także szarpiąc i poniżając ją, ubliżając jej, a nadto bił i szarpał małoletnie dzieci, wyganiając je z domu. Jak stwierdziła w rozmowie z kuratorem sądowym żona skazanego „ostatni raz uderzył ją w dniu sprawy apelacyjnej tj. w dniu 25.10.2016r.”.

W ocenie kuratora sporządzającego wywiad, kuratora rodzinnego sprawującego nadzór nad rodziną a także asystenta rodziny, w dalszym ciągu zachodzi uzasadniona obawa, że skazany będzie przejawiać zachowania agresywne wobec członków rodziny. Jak ustalono, żona skazanego przez wiele lat godziła się na jego negatywne zachowanie, odmawiała składania zeznań przeciwko niemu. W tej sytuacji więc służby socjalne mają wątpliwości, czy przypadkiem żona skazanego nadal nie pozostaje pod jego wpływem i ukrywa jego negatywne zachowania w obawie, że zostanie sama lub ze strachu przez skazanym. Jak wynika z wywiadu kuratora, w czasie odbywania przez skazanego kary w warunkach izolacji więziennej, służby pomocowe będą wspierały żonę i małoletnie dzieci, a nadto będą mogły rozpocząć prace z osobą doznającą przemocy. Przypomnieć trzeba, że żona skazanego ma zapewnione wystarczające środki finansowe by zabezpieczyć podstawowe potrzeby rodziny a co za tym idzie, osobista pomoc ze strony skazanego w tym zakresie nie jest celowa.

Postawa i sylwetka skazanego dowodzi że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu penitencjarnego, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Zatem, w ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym naganne zachowanie wobec członków najbliższej rodziny i stosowanie wobec nich przemocy fizycznej i psychicznej pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1kpk w zw. z art.623kpk w zw. z art.1§2kkw.